

The emperor of realising dreams

Sujoy Gupta

Chairman, Samrat group of company

If you want to achieve something, you should have determination and passion. But firstly, you should be obsessed with your goal and think about it day and night. Money should be the secondary objective. Amitabh Bachchan and Shah Rukh Khan had come to Mumbai with just clothes on. But didn't they become stars?

When Sujoy Gupta asks this question, you may feel flummoxed. A mere play of words woven around! But when you probe deeper into the journey of this 'passionate' person, you realize the significance of every word uttered by him.

His origin was extremely humble. He began as a waiter, wiping tables, cleaning utensils, selling gaslight but at the same time he carried his dream along. Then a day dawned in the life of Sujoy that dispelled the darkness of poverty and struggle that had enveloped his life.

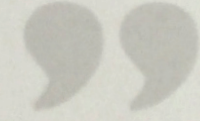
Sujoy Gupta hailed from West Bengal. Originally, his family migrated from Bangladesh. During the 1965 war, the Gupta family comprising his grandfather, father and uncle came to Kolkata. For a year, they did whatever work was available. Then an advertisement regarding recruitment in Nashik currency press appeared. The educational qualification required for the job

was graduation. Back then there were very few graduates. Gupta family left Kolkata and came straight to Nashik where Sujoy's father and uncle got job in the currency note press. They also got the residential quarter. Thus their misery ended, they felt. But in 1975, Sujoy's father was diagnosed with diabetes. His mental condition also deteriorated. In 1984, he expired. During this period, his uncle also turned his back on them and thus Sujoy's family was literally on the streets. Sujoy's mother Shubha lived in a temple and then in a slum along with son Sujoy and daughter Kastura and brought them up facing several odds in life. She did petty jobs including sewing work, pico-fall to bring up her kids. In 1985, Sujoy stopped his mother from working and himself started to work.

Back then the Gupta family was living in a rented room in Gandhinagar. Sujoy would always observe the builder who lived next door. He was impressed by the lifestyle of the builder including his fleet of cars and expensive clothes. Seeing that builder, Sujoy decided to become a builder. He entered into partnership with a friend and started his construction business. He poured all his money into a joint venture. However, after six months, his friend vanished

There was a strange resoluteness in me since childhood and this incident only doubled my determination to succeed against all odds.

into thin air along with his money. This was a major shock for Sujoy. He then started selling gaslight but his dream of becoming a builder did not let him rest. One day he took on the development agreement of the land shown by his earlier friend at Palse. Gupta had agreed to give a share in the building to the land owner. He got the plot of land. Now, what about construction? The salesman in Gupta awakened. He worked on the building plan and made it attractive enough. He put advertisement in the newspaper, brought out brochures and distributed handbills. Though these techniques are common now, they were new back then. The booking got an overwhelming response and the construction work of the first building began. Later, he completed 10 to 12 projects in partnership with two parties from Ulhasnagar. But suddenly these partners broke the partnership and Gupta ended up with a debt of Rs 19 lakh. He was back to square one again. "This second shock was life-shattering but taught me a lot," says Sujoy. "There was a strange resoluteness in me since childhood and this incident only doubled my determination to succeed against all odds," he adds.

On August 1998, he again announced a new project. By this time, people had started trusting Gupta. That is why not a single flat in the building of 29 homes was left unsold within a week. On November 9, 1999, Gupta announced formation of 'Samrat Group' and thereafter he did not look back. He built swanky and plush buildings one after the other like Dream Castle, Dream Avenue, Dream Nest, Dream City, Dream Flower, Dream Matrix, Signature, Dream Vrindavan, etc.. These buildings added to the glory of Nashik.

Samrat Group not only built buildings but also set several trends in the construction industry. Whether it was inclusion of swimming pool in the building map, or golf club, Samrat Group led the rest, states Sujoy proudly. That is why Samrat Group bagged international level awards, whether ISO certification or Crisil rating, Samrat Group always ranked ahead of all.

Besides being a hardcore businessman, Gupta is full of humility. There is an

emotional side to him. He is very fond of his mother and knows the trials and tribulations faced by her while bringing him up. "I have always got inauguration of all my buildings at the hands of my mother. I have always felt that she should be there before my eyes. But this is not possible and hence I made a statue of her," says Gupta pointing a finger at the statue of his mother in a corner of his office. Samrat Group runs a number of special projects. He bears all the expenses of Durga Puja at Gandhinagar.

All this glory was not brought in a night. The story of success was written by hard work and extreme struggle. People see the peak of success but not the rocky path of difficulty which has to be trodden to reach the peak. That is why Gupta says. "Be patient. There is no shortcut to success. Work hard. Hard work will never go waste."

शून्यातून 'ड्रीम' साकारणारा अनभिषिक्त 'सम्राट'

सुजाय गुप्ता

अध्यक्ष, सम्राट ग्रुप ऑफ कंपनी

काही करून दाखवायचे असेल, तर माणसाकडे जिद्द आणि जिगर हवी. ध्येयाचा रात्रंदिवस ध्यास हवा. पैसा ही खूप नंतरची गोष्ट. अमिताभ बच्चन, शाहरुख खान नुसत्या कपड्यांनिशी मुंबईत आले, तेव्हा त्यांच्याकडे काय होते? पण ते 'स्टार' झालेच ना?

- सुजाय गुप्ता नावाचा कमालीचा 'पॅशनेट' माणूस हा प्रश्न विचारतो, तेव्हा कदाचित तो शब्दांचा विभ्रम वाटू शकतो; मात्र गुप्ता यांचा प्रवास जाणून घेतल्यानंतर त्यांच्या शब्दांतले वास्तव नुसते जाणवत नाही, तर संघर्षाच्या दृष्टीने मनाला कणखर करून जाते.

त्यांनी हॉटेलात भांडी विसळली, तिथल्या टेबलांवर फडके मारले, गॅसबत्त्या विकल्या, पण उराशी स्वप्नांचा दिवा कायम तेवत राहिला आणि एक दिवस त्याचा अशी प्रभा पसरली की, पाहणाऱ्यांचे डोळे दिपून जावेत...

सुजाय गुप्ता हे मूळ बंगालचे. तसे हे कुटुंब थेट बांगलादेशातले. १९६५ च्या युद्धाच्या वेळी निर्वासित होऊन सुजाय यांचे आजोबा, वडील, काका हे सगळे कोलकात्याला आले. वर्षभर पडेल ती कामे केल्यानंतर नाशिकच्या करन्सी नोटप्रेसमध्ये कर्मचारी भरतीची जाहिरात त्यांच्या पाहण्यात आली. पात्रता होती पदवीधर. त्यावेळी पदवीधरांची संख्या बोटांवर मोजण्याइतकी. गुप्ता कुटुंब कोलकाता सोडून नाशिकला आले. सुजाय यांचे वडील, काकांना नोट प्रेसमध्ये नोकरी लागली. राहायला क्वॉर्टर मिळाले आणि गुप्ता कुटुंबाची दैन्यावस्था संपली, असे वाटू लागले. सन १९७५. सुजाय यांच्या वडिलांना मधुमेह असल्याचे निदान झाले. त्यांची मानसिक अवस्थाही बिघडू लागली. १९८१ मध्ये वडिलांची नोकरी थांबली आणि १९८४ मध्ये वडील वारले. याच काळात काकांनीही दूर लोटल्याने कुटुंब जणू रस्त्यावरच आले. सुजाय यांची आई शुभा यांनीच मग कधी मंदिरात, झोपडपट्टीत राहून मुलगा आणि मुलगी कस्तुराचा सांभाळ केला. शिवणकाम, फॉल-पिको करीत पोरांना शिकवले.

१९८५ मध्ये सुजाय यांनी आईचे काम थांबवले आणि स्वतः कामाला सुरुवात केली. त्यावेळी गुप्ता कुटुंब गांधीनगरला एका भाड्याच्या घरात राहत असे. समोरच राहणाऱ्या बिल्डरचे सुजाय नेहमी निरीक्षण करीत. त्याच्या गाड्या, त्याचा गॅंगल, त्याचे राहणीमान... आयुष्यात व्हायचे तर बिल्डरच हा विचार सुजाय यांच्या डोक्यात तेव्हाच पक्का झाला. पुढे एका मित्राबरोबर भागीदारीत बिल्डर व्यवसाय सुरू केला. त्यासाठी होती नव्हती ती सारी कमाई ओतली; पण सहा महिन्यांनी तो मित्रही गायब झाला आणि पैसेही. सुजाय यांच्यासाठी हा मोठा धक्का होता. मग पुन्हा गॅसबत्त्या विक्रीचा व्यवसाय सुरू केला; पण बिल्डर होण्याचे स्वप्न स्वस्थ बसू देत नव्हते. अखेर एक दिवस आधीच्या भागीदाराने दाखविलेली पळसे येथील जमीन त्यांनी डेव्हलपमेंट अॅग्रीमेंटर घेतली. इमारत बांधून झाल्यानंतर त्यात जागामालकाला त्यात हिस्सा देण्याचे गुप्ता यांनी कबूल केले. जागा तर मिळाली; पण बांधकामाचे काय? मग गुप्ता यांच्यातला सेल्समॅन जागा झाला. इमारतीच्या

प्लॅनवर स्वतः काम करून तो आकर्षक बनवला. वर्तमानपत्रात जाहिराती दिल्या. ब्रोशर छापले, हॅण्डबिल वाटले. आता हे कॉमन झाले असले, तरी तेव्हा ते खूप नवीन होते. बुकिंगला तुफान प्रतिसाद लाभला आणि कस्तुरा कन्स्ट्रक्शन्सच्या पहिल्या इमारतीचे काम सुरू झाले. पुढे उल्हासनगरच्या दोन भागीदारांबरोबर गुप्ता यांनी शहरात दहा-बारा प्रकल्प केले; पण संबंधितांनी अचानक भागीदारी मोडली आणि सुजाय यांच्याकडे १९ लाखांचे देणे निघाले. पुन्हा पहिले पाडे पंचावन्न!

१५ ऑगस्ट १९९८. गुप्ता यांनी पुन्हा एकदा नव्या दमाने उभे राहत नव्या प्रकल्पाची घोषणा केली. तोपर्यंत गुप्ता यांच्यावर लोकांचा विश्वास बसला होता. म्हणूनच २९ फ्लॅटच्या प्रकल्पातला एकही फ्लॅट आठवडाभरानंतर उरला नाही. ९ नोव्हेंबर १९९९ रोजी सुजाय यांनी सम्राट ग्रुपची स्थापना केली आणि त्यानंतर आजपर्यंत कधीच मागे वळून पाहिले नाही. ड्रीम सिटी, ड्रीम कॅसल, ड्रीम अ‍ॅव्हेन्यू, ड्रीम नेस्ट, ड्रीम फ्लॉवर, ड्रीम मॅट्रिक्स, सिग्नेचर, सम्राट वृंदावन असे एकाहून एक सरस प्रकल्प निर्माण झाले आणि शहराच्या वैभवात सम्राट भर पाडत गेला.

सम्राट ग्रुपने नुसत्या इमारती उभारल्या नाहीत, तर बांधकाम व्यवसायातले अनेक पायंडे निर्माण केले. फ्लॅटच्या प्रकल्पात केलेला जलतरण तलाव, गोल्फ मैदानाचा समावेश असो की आणखी काही. या क्षेत्रातील नाशिकमधील प्रत्येक पहिली गोष्ट 'सम्राट'ने आणल्याचा दावा गुप्ता अभिमानाने करतात. त्यामुळेच अगदी आंतरराष्ट्रीय स्तरावरची पारितोषिके सम्राटने पटकावली. आयएसओ मानांकन असो की क्रिसेल रेटिंग, सम्राट ग्रुप त्यातही अग्रेसरच राहिला.

शून्यातून ड्रीम साकारणारे गुप्ता उत्कृष्ट व्यावसायिक तर आहेतच; पण त्यांच्यात एक हळवा माणूसही दडलेला आहे. ते मातृभक्त आहेत. वडील वारल्यानंतर आईने खाल्लेल्या खस्ता त्यांच्या लक्षात आहेत. 'आजपर्यंतच्या सगळ्या प्रकल्पांची उद्घाटने आईच्याच हस्ते केली. ती डोक्यांसमोर राहावी, असे वाटत असले, तरी ते शक्य नाही. म्हणून मग तिचा पुतळाच तयार करवून घेतला...' - ऑफिसमधील आपल्या दालनाच्या कोपऱ्यात उभ्या असलेल्या आईच्या पुतळ्याकडे बोट दाखवून गुप्ता सांगतात. सम्राट ग्रुपच्या वतीने अनेक सामाजिक उपक्रमही राबविले जातात. गांधीनगरला दरवर्षी मोठ्या थाटात होणारी दुर्गापूजेचा सगळा खर्च गुप्ताच पेलतात.

हे सगळे वैभव एका रात्रीतून निर्माण झाले नाही. त्यामागे कष्टांचा डोंगर आहे. लोकांना डोंगराचे शिखर दिसते; पण तिथपर्यंत पोहोचवणारी खडतर पायवाट दिसत नाही. म्हणूनच गुप्ता म्हणतात, 'पॅशनेट राहा, यशाचा कोणताही शॉर्टकट नाही. श्रम करीत राहा. ते कधीच निष्फळ जाणार नाहीत.'

- सुजाय यांच्या या शब्दांमागे अनुभवांचा गंध दरवळत असतो...